

عنوان مقاله:

بررسی داستان رستم و اسفندیار با رویکرد نقد نو

محل انتشار:

ششمین همایش پژوهش‌های ادبی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

منوچهر اکبری - هیئت علمی دانشگاه تهران

سمیه رجبی - دانشجوی دکتری دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

شاهکارهای ادبی به عنوان میراثی ارزشمند - که پایه های تمدن یک قوم را استوار می دارند- همواره درخور بحث، بررسی و تأمل هستند. اگرچه در تشخیص متون برجسته ادبی ذائقه زبانی یک قوم در طول تاریخ دست به انتخاب و گزینشی به دور از خطا می زند، اما ذهن کنجکاو پیوسته در پی پاسخ این پرسش است که یک اثر شاخص لازم است چه ویژگی هایی را دارا باشد تا از میان متون هم رده خود به عنوان شاهکار برگزیده شود؟ نقد نو یکی از رویکردهایی است که با بررسی جزئیات ساختاری یک متن و تحلیل عناصر شکلی آن ارتباط میان اجزاء اثر از یک سو و ارتباط میان عناصر شکلی و محتوایی اثر را از سوی دیگر آشکار می سازد، به این ترتیب با چنین رویکردی، متونی که از بیشترین انسجام، هماهنگی و درهم تنیدگی صورت و محتوا برخوردارند در زمره شاهکارها قرار می گیرند. از میان حماسه عظیم فردوسی داستان رستم و اسفندیار به عنوان مثنوی نمونه خروار برگزیده شده تا به این شیوه بررسی گردد و گوشه ای از راز جاودانگی آن را آشکار سازد.

کلمات کلیدی:

نقد نو، عناصر شکلی و داستان رستم و اسفندیار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/193601>

